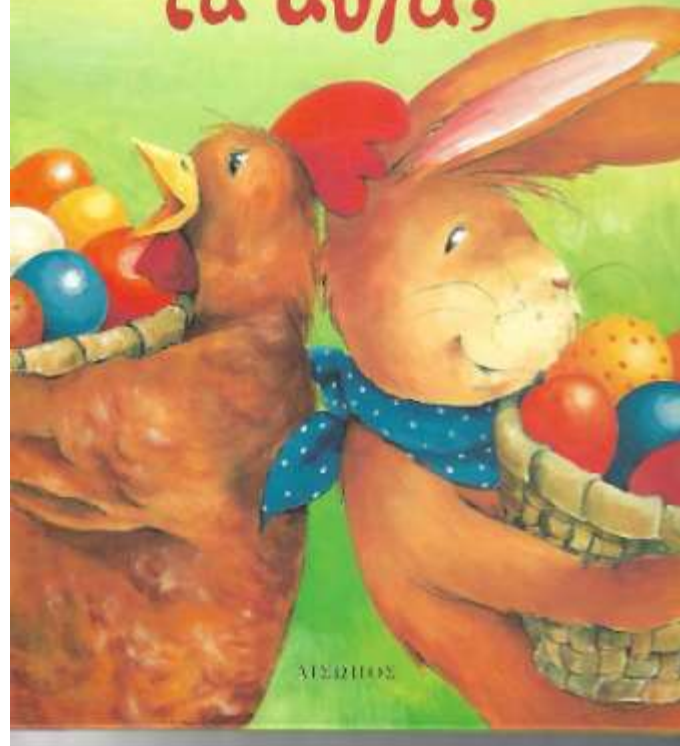


Katrin Grothusen · Dorothea Ackroyd

Ποιος θα βάλει τα αυγά;



312.011.002

Στο αγρόκτημα έχει ξεσπάσει μεγάλος καβγάς!

Η Λίνα και ο Γρηγόρης, τα λαγοδάκια, μιλιούνται με τις κότες, τη Μάρθα, τη Φλόρα και την Αργυρώ.

-Δεν είπαμε να 'ρθετε με το ζόρι στη φουλιά μας. Μόνο αν θέλετε!... φωνάζει η Λίνα, η λαγοδάκινα.

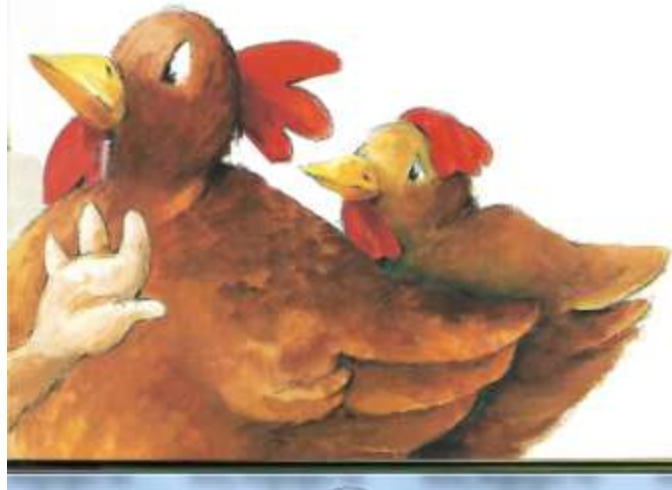
-Και γιατί δηλαδή να 'ρθουμε εμείς στη φουλιά τη δική σας; ρωτάει η Αργυρώ.

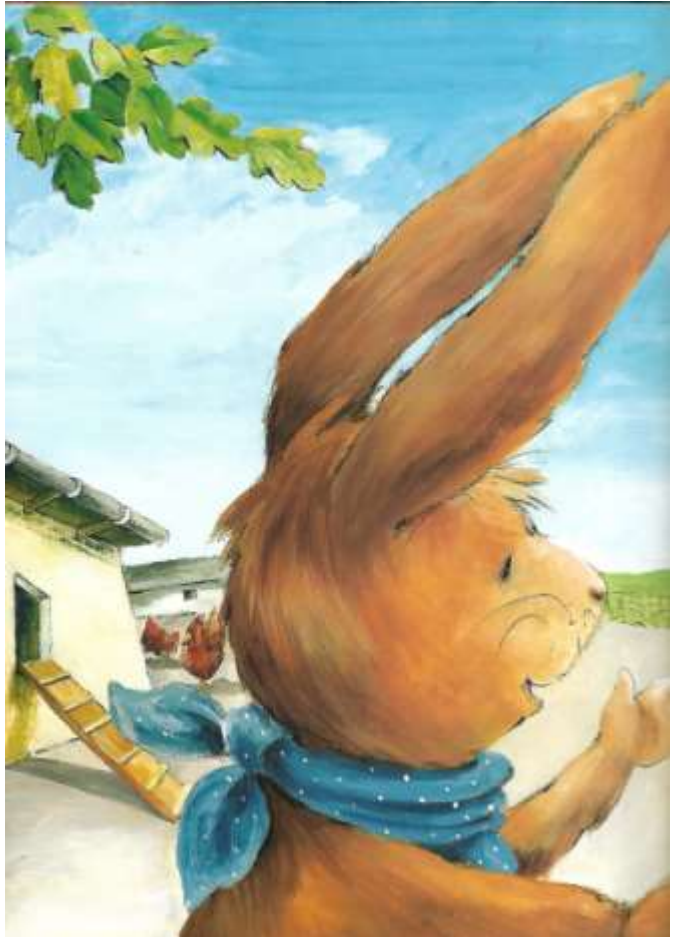
-Ωραία, λοιπόν, θα το ξαναπώ, λέει ο Γρηγόρης, ο λαγός.

Ο Νικήτας, ο αρχηγός μας, στραμπούληξε το πόδι του και δεν μπορεί να περπατήσει μέχρι εδώ...

-Μπορούμε να συνεννοηθούμε μια χαρά και μ' εσάς τους δυο, πετάγεται η Μάρθα. Τι να τον κάνουμε τον αρχηγό σας;

-Μα, καλά, κι εσείς, κοτζάμ κότες, δεν μπορείτε να περπατήσετε; λυγικά; λέει η Λίνα, η λαγοδάκινα.







-Τι τρέχει εδώ πέρα; μοιάει απορημένος ο Λεκούργος, ο κόκορας.

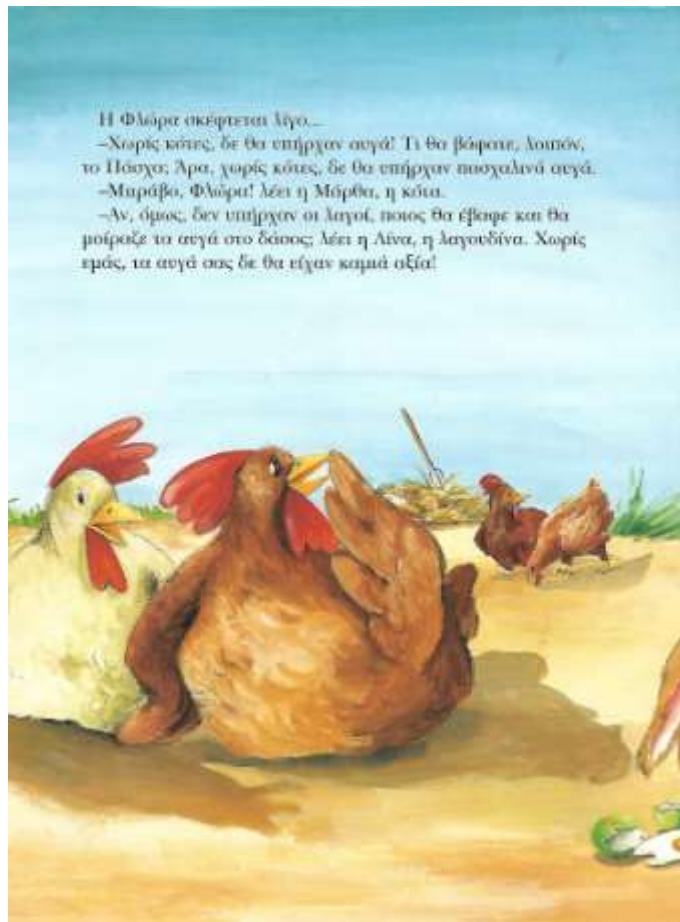
-Τίποτα, Λεκούργο, του λέει η Φλώρα.

-Δεν πάμε ποθενά! διαμαρτύρηται η Μάρθα. Εμείς οι κόττες παίζουμε τον πιο σημαντικό ρόλο το Πάσχα. Όλοι τα δικά μας αυγά βάζετε, τα δικά μας αυγά τσουγκρίζετε... Εσείς θα 'ρθετε στο κούτσι μας, πάει και τελείωσε!



-Ποιος παίζει τον πιο σημαντικό ρόλο το Πάσχα; λέει η Λίνα.
Οι λογοί, βέβαια! Γι' αυτό μας λένε και πασχαλινά λαγουδάκια.
Πασχαλινές κότες έχετε ακούσει; Εγώ, πάντως, όχι.
-Τι πρόβλημα υπάρχει; ρωτάει ο Λυκοτόγος, ο κόκορας.
Μπορώ να βοηθήσω;
-Όχι, Λυκοτόγο, λέει η Φλόρα. Μην ανακατεύεσαι τούτ.

Η Φλόρα σκεφτείται λίγο.—
—Χωρίς κότες, δε θα υπήρχαν αυγά! Τι θα βόριται, λοιπόν,
το Ποσχο; Άρα, χωρίς κότες, δε θα υπήρχαν ποσχαλινά αυγά.
—Μιράβο, Φλόρα! Λέει η Μάρθα, η κότα.
—Αν, όμως, δεν υπήρχαν οι λαγοί, ποιος θα έβρισκε και θα
μοίραζε τα αυγά στο δάσος; Λέει η Λίνα, η λαγουδίνα. Χωρίς
εμάς, τα αυγά σας δε θα είχαν καμιά αξία!

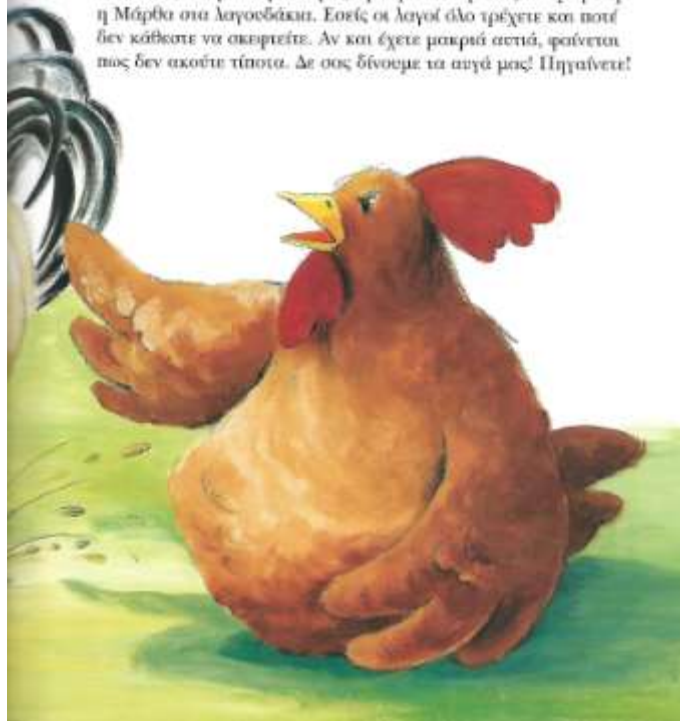


—Κάθε Πάσχα εμείς τα παίρνουμε από το κατέτσι, εμείς τα βάζουμε και τα μοιράζουμε σ' όλες τις φωνιές στο δάσος... Γι' αυτό βλέπετε τόσα σοκολατένια λεγούδάκια το Πάσχα. Λέει ο Γρηγόρης με κομάρι. Τα φτιάχνουν για να μας τημήσουν. Εσείς το μόνο που κάνετε είναι να γεννάτε τα αυγά. Μα, έτσι κι αλλιώς, αυτή είναι η δουλειά σας!

—Επομένως, ποιος κάνει την πιο σημαντική δουλειά το Πάσχα; Οι κότες ή οι λογοί; ρωτάει με τη σιπρά της η Λίνα.



-Για τι ακριβώς μιλάμε εδώ πέρα; ρωτάει ο κόκορας.
-Μα τίποτα δεν καταλαβαίνεις εσύ; λέει η Λίνα. Καλό σε λένε
κοκορόμεσλο!
-Μην ανακατεύεσαι, Λεκούργο, λέει η Φλόρα.
-Δε σας επιτρέπουμε να μας προσβάλετε! φωνάζει θυμωμένη
η Μάρθα στα λαγουδάκια. Εσείς οι λαγοί όλο τρέχετε και ποτέ
δεν κάθεται να ακριστείτε. Αν και έχετε μακριά αυτιά, φαίνεται
πως δεν ακούτε τίποτα. Δε σας δίνουμε τα αυγά μας! Πηγαίνετε!





Η Λίνα και ο Γρηγόρης τρέχουν ανήσυχτοι στη φωνιά τους.

—Ποιος τους περιμένει ο Νικίτας, ο αρχηγός τους.

—Δυσκόν; ρωτάει ο Νικίτας. Θα 'ρθουν οι κότες.

—Όχι, του λέει ο Γρηγόρης και του εξηγεί τι έχει συμβεί.

—Φαίνεται πως φέτος δε θα κάνουμε Πάσχα, λέει θλιμμένα η Λίνα.

—Κοιταξάρες, λέει ο Νικίτας. Απλώς πρέπει να το σκεφτούμε
δυνατά. Ακούω ιδέες...

—Προσπαή, αλεπού! φωνάζει ξαφνικά ένας λαγός.









Λίγες μέρες αργότερα, ο Γρηγόρης ηθδαί λαχνητισμένος
μύσει στο λιγοδίμα.

-Ήθην να κατασκοπεύσει τις κότες, λέει ξελιγομένος στα
γέλια. Έχουν ριζέψει κόμμοσι αυγά και προσπαθούν να τα
βάρουν μόνες τους.

-Πώς τα βάρουν, δηλοδιδ; ρωτάει ο Νικητας χαμογελόντας
μέχρι τα μεγάλα του αυτιά.

-Πολύ ασπία, πού να σ' τα λέω! λέει πάλι ο Γρηγόρης.
Έχουν κάνει όλο το κοτέτσι γάλια!

-Ακούστε τι θα γίνει, λέει ο Νικητας. Απόψε, την ώρα που
θα κοιμούνται οι κότες, εσείς θα πάτε στο κοτέτσι και θα
ρίψετε στα κρεβάτια αυγά. Να δοίμε μετά πώς θα τα πάνε
οι κότες στο δάσος χωρίς τη βοήθειά μας!

-Μηρόφο! φωνάζει ενθουσιασμένη η Αίνα. Δεν μπορεί να
φουτιωτό το Πάσχα χωρίς βαμμένα αυγά.





Έτσι, εκείνη τη νύχτα, λιγοί-κοριάντες χώνονται κρυφά στο κοπέτσι και βιάρον όσο περισσότερα αυγά μπορούν. Σάβγος κάποιος φτερνίζεται άθελά του. Ένα κοιτί με μισογιά πέρνει κάποιος τρομερό θόρυβο. Και μια κοκκοβόγαια αρχίζει να κρέζει ασταράτητα. Όμως οι κότες κοιμούνται του καλού καιρού!
Μόνο ο Λεκοέργος, ο ικόκορας, ξυπνάει και κοιτάζει απορημένος τους νυχτερινούς επιδρομείς.

-Καλέ, εδώ έχουν μολυνθεί ένα σωρό λιγοί και βιάρον αυγά, πορροσέρει.
-Όχιπο βλέπεις, κορησόν, του λέει η Φλόρα.





-Α, στο θέλατε, λοιπόν, να μοιράσουμε εμείς το αυγά! Λέει
ο Νικίτης στις κότες. Σας βολέει μια γοργά, έτσι δεν είναι;
Η Μάρθα, η Φλόρα και η Αργυρώ δεν μπορούν πια να κρατηθούν.
-Ακριβώς, λένε χαμογελώντας πλατιά.
-Εί' αυτό δεν κάνατε τίποτα μέχρι σήμερα, ε; Περιμένετε πρώτα
να τελειώσουμε το βάζιμο.
-Ακριβώς, ξαναλένε οι κότες και ξεσηκώνουν σε κοκαριστά γέλια.







—Προσοχή, αδειού! στον ορίζοντα, φαίνεται μια κόκκινη Πληγιάδα, προσοχή!
Οι μέγες των λιγών ζαρώνουν από φόβο. Όλοι σκεφτόνται τον Νικητή! Ο αρχηγός δεν μπορεί να τρέξει. Κι αν κάποιος τον πάρει στην πλάτη, δε θα μπορέσει να τρέξει ούτε αυτός.





Ο κόκορας φέρει τα χέρια του κορόκοι, κάνει
ένα κύκλο γύρω από τον Νικητή κι ορχίζει πάνω
μαζί να κινιάρθουν και να χρεπάν τα φτερά τους.
Σωτηριάνη η αλιπού το βάζει στα πόδια και
ράβει τα κνήκας.

- Ευχαριστώ, ποιά, λέει ο Νικητής, στις κόκοι.
- Τι τρέχει, ποιά, ο κόκορας.
- Γύρω, Αγκοέρη, όλα γυρίζουν, φωνάζουν
από μαύ.



ΤΕΛΟΣ

